

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820010252
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5820010252.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej na verejnom zasadnutí konanom 8. septembra 2021 prejednal odvolanie obžalovanej Ing. N. B. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/45/2020 z 23.2.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej Ing. N. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bola obžalovaná Ing. N. B. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 24.8.2019 v čase okolo 12.50 hod. viedla osobné motorové vozidlo značky BMW X1 evidenčné číslo BL-107 UK po ceste číslo III/2311 cez obec Vitanová a to smerom od miestnej časti mesta Trstená - Oravice, okres Tvrdošín, pričom keď sa s vozidlom nachádzala v križovatke cesty číslo III/2311, označenej dopravnou značkou „P2 - Stoj, daj prednosť v jazde“, ako vedľajšia cesta s cestou číslo II/520, označenej dopravnou značkou „P8 - hlavná cesta“, nedala prednosť v jazde z pravej strany po ceste číslo II/520, smerom od obce Hladovka, prichádzajúcemu motocyklu značky Honda Deauville medzinárodnej poznávacej značky Poľskej republiky KWI 3K07, ktorý viedol N. W. N., narodený XX.XX.XXXX, ktorý z cesty číslo II/520 odbočoval vľavo na cestu číslo III/2311, s vozidlom vošla na hlavnú cestu, v dôsledku čoho došlo k zrážke, pričom poškodený N. W. N., narodený X.X.XXXX utrpel pomliaždenie ľavej nohy ťažkého stupňa s krvným výronom s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 35 dní a poškodená F. B.-N., nar. XX.XX.XXXX utrpela tržnú ranu ľavého kolena, hlbokú odreninu kože ľavého predkolenia a odreninu kože pravého lakťa s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 30 dní, čím svojim konaním porušila ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a), b), § 4 ods. 1 písm. c) a § 20 ods. 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v platnom znení.

Podľa § 158 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a s prihliadnutím na § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák. obžalovanej uložil peňažný trest vo výmere 500,- (päťsto) Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu súd stanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) dní. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j), písm. l) Tr. zák. obžalovanej uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 12 (dvanásť) mesiacov.

Proti výroku o treste vyššie uvedeného rozsudku podala odvolanie obžalovaná Ing. N. B., a to ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Zhlásené odvolanie obžalovaná zdôvodnila prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 21.4.2021, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 21.4.2021 s poukazom na nasledovné:

Uloženie trestu zákazu činnosti vodiča je vo vzťahu k obžalovanej v rozpore so zásadami ukladania trestov, nerešpektuje dôkazy zadokumentované počas prípravného konania a hlavného pojednávania a dostatočne nezohľadňuje poľahčujúce okolnosti na strane obžalovanej, čím je pre ňu neprimerane tvrdou sankciou, ktorá netrestá len ju, ale aj jej blízke osoby a osoby z jej pracovného prostredia, ktoré sú na ňu pracovne odkázané.

Obžalovaná sa v celom rozsahu priznala, opísala okolnosti dopravnej nehody, že na dopravnú značku „Stoj daj prednosť v jazde“ zastavila, poobzerala sa a až potom, keď bola presvedčená, že po hlavnej ceste nič neprechádza, pohla sa ďalej. Že si nevšimla prichádzajúci motocykel, bola zrejme len zhoda náhod, resp. chyba vo výhľade (mŕtvy bod).

Obžalovaná úprimne ľutuje, čo sa stalo a takisto úprimne ľutuje následok, ktorý svojim konaním privodila, teda priznala sa a svoje konanie oľutovala.

Obžalovaná je bezúhonná, nikdy nemala problémy so zákonom, je dlhé roky vodičkou, nie je žiadny „cestný pirát“, pred skutkom, ktorý spáchala, teda viedla riadny život.

Obžalovaná svojou výpoveďou napomáhala pri objasňovaní tohto trestného činu.

Je stíhaná za prečin s najnižšou trestnou sadzbou v rámci celého Trestného zákona.

Poukazuje na § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pričom obžalovaná zastáva názor, že v jej prípade sú splnené všetky zákonné podmienky pre upustenie od potrestania podľa § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Podľa § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák., od potrestania páchatel'a prečinu, ak ním nebola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, možno upustiť, ak páchatel' sa k prečinu priznal, jeho spáchanie ľutuje a prejavuje účinnú snahu po náprave, ak vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a doterajší život páchatel'a možno dôvodne očakávať, že už samotné prejednanie veci postačí na jeho nápravu. V prípade tohto inštitútu zákonodarca pri uznaní viny preferuje neudelenie žiadnej sankcie, nakoľko je toho názoru, že už samotné prejednanie veci pred súdom postačuje na nápravu páchatel'a.

Keď súd, i napriek splneniu zákonných podmienok pre postup podľa § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ju chcel ako obžalovanú potrestať, podľa názoru obžalovanej bolo postačujúce uložiť jej peňažný trest, bez uloženia trestu zákazu činnosti vodiča.

Obžalovaná má za to, že pri uložení trestu zákazu činnosti vodiča súd nezohľadnil dôkaznú situáciu vychádzajúceho zo súdneho spisu vo vzťahu k uloženiu tohto druhu trestu a takisto nerešpektoval zásadu ukladania trestov vyjadrenú v ustanovení § 34 ods. 3 Tr. zák., nakoľko sa súd dôkazom a argumentáciou obhajoby vôbec nevenoval a svoje úvahy vo vzťahu k týmto dôkazom a argumentácii obhajoby vo svojom rozsudku ani nespomenul.

V súdnom spise sa totiž vo vzťahu k argumentácii obhajoby o nadbytočnosti uloženia trestu zákazu činnosti nachádzajú dva dôkazy, ktoré spochybňujú uloženie tohto druhu trestu :

- „Čestné prehlásenie konateľ'a obchodnej spoločnosti s prosbou o zhovievavosť“ zo dňa 18.1.2021 (z ktorého je zrejmé, že prípadné uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu by bolo trestom, ktorý by nepostihoval len obžalovanú, ale by hrubo zasiahol do chodu a fungovania obchodnej spoločnosti „1 to 1 Administration, s.r.o.“, ktorej je obžalovaná partnerom a konateľ'kou).

- Rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 14.6.2018, sp.zn. 38P/249/2017 (z ktorého je zrejmé, že obžalovaná je týmto rozsudkom zviazaná po pravidelnom styku jej bývalého manžela s ich maloletou dcérou F. B., túto prevziať v mieste trvalého bydliska jej bývalého manžela, t.j. v W. pri Z., pričom vzdialenosť medzi trvalými bydliskami bývalých manželov je cca 40 km a zvládanie tohto záväzku v podmienkach Z. a jej okolia, vzhľadom na pracovné povinnosti obžalovanej, je bez použitia auta obžalovanou priam nemožné).

Vzhľadom na uvedené je uloženie trestu zákazu činnosti vodiča obžalovanej v rozpore s ustanovením § 34 ods. 3 Tr. zák., navyše za situácie, keď obžalovaná spĺňa zákonné podmienky na postup podľa § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák., t.j. upustenie od potrestania. K uloženiu trestu zákazu činnosti vodiča obžalovanej došlo až po jeden a pol roku od dopravnej nehody (obžalovaná sa počas tejto doby nedopustila jediného dopravného priestupku, aj keď svoje motorové vozidlo musí vo veľkom používať denne), čo obžalovaná takisto považuje za nelogické a v rozpore so zásadami ukladania trestov.

Uloženie trestu zákazu činnosti vodiča je pre obžalovanú neprimerane tvrdou sankciou, netrestajúcou len ju, ale aj jej blízke osoby (je stresujúcim zásahom aj do práv maloletého dieťaťa) a osoby z jej pracovného prostredia, ktoré sú na ňu pracovne odkázané, s ktorou argumentáciou obžalovanej sa súd v žiadnom prípade nevysporiadal, túto v rozsudku ani nespomenul a takisto neuviedol žiadny svoj myšlienkový pochod, ako sa k argumentácii obhajoby postavil a prečo, pričom použil len citáciu z Trestného zákona. Preto obžalovaná má za to, že napadnutý rozsudok ani z tohto hľadiska nespĺňa požiadavky správneho odôvodnenia rozhodnutia súdu.

Na základe vyššie uvedeného navrhuje, aby odvolací súd postupom podľa § 321 ods. 2 Tr. por. a z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b), e) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a následne

ďalej postupujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že v zmysle § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák. upustí od potrestania obžalovanej, resp. obžalovanej neuloží trest zákazu činnosti vodiča.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovanej písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí konanom na krajskom súde o odvolaní obžalovanej obžalovaná zotrvala na podanom odvolaní, ako aj na jeho dôvodoch. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ (obžalovaná Ing. N. B.) podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovanej bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenou osobou, ale nie je dôvodné.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku sa postupovalo podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku. Obžalovaná v prítomnosti svojho obhajcu vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Na následne položené otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedala spôsobom „áno“. Súd po vyjadrení prokurátora a obhajcu uznesením podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovanej a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná uznala vinu za spáchanie skutku nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Konanie obžalovanej kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., pretože obžalovaná inému z nedbanlivosti ublížila na zdraví tým, že porušila dôležitú povinnosť uloženú jej podľa zákona.

Krajský súd po preskúmaní celého napadnutého výroku o treste dospel k záveru, že prvostupňový súd pri ukladaní trestov obžalovanej postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona, rešpektujúc zásady ukladania trestov v § 34 Tr. zák. Správne u obžalovanej zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. (t.j. že obžalovaná pred spáchaním skutku viedla riadny život) a podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (t.j. že obžalovaná sa k spáchaniu skutku priznala a jeho spáchanie úprimne oľutovala), bez zistenia akejkoľvek priťažujúcej okolnosti, čím je u obžalovanej pri prevahe poľahčujúcich okolností dané ukladanie trestu podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. Uloženie peňažného trestu obžalovanej vo výške 500,- Eur s náhradným trestom odňatia slobody pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu vo výmere 15 dní a súčasné uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 12 mesiacov, zodpovedá stavu veci a zákonu. Takto uložený peňažný trest v kombinácii s trestom zákazu činnosti považuje aj krajský súd za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie, ako i represívnej stránky trestu, ktorý u obžalovanej dostatočne splní účel trestu. Uložené tresty v ich vzájomnej kombinácii podľa názoru krajského súdu v plnej miere odzrkadľujú závažnosť spáchaného prečinu, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovanej. Súčasne dostatočne vyjadrujú morálne odsúdenie obžalovanej spoločnosťou. Preto zodpovedajú zásadám ukladania trestov uvedených najmä v § 34 Tr. zák.

Krajský súd sa nestotožňuje s odvolacou námietkou obžalovanej o splnení zákonných podmienok podľa § 40 ods. 1 písm. a) Tr. zák. pre upustenie od potrestania v jej prípade. Pre takýto postup nie je splnená jedna zo zákonných podmienok, ktoré musia byť splnené kumulatívne (súčasne) a síce, že vzhľadom na povahu spáchaného prečinu by bolo možné očakávať, že už samotné prejednanie veci pred súdom postačí na jej nápravu. V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že obžalovaná trestný čin ublíženia na zdraví spáchala porušením dôležitej povinnosti a porušením dôležitej povinnosti z nedbanlivosti pri vedení osobného motorového vozidla spôsobila ublíženie na zdraví dvom osobám (u jedného poškodeného bola určená doba liečenia a práceneschopnosti v trvaní 35 dní a u druhej poškodenej v trvaní 30 dní). Súčasne nakoľko obžalovaná sa tejto trestnej činnosti dopustila v súvislosti s výkonom činnosti vodiča, u obžalovanej pre dosiahnutie účelu trestu je potrebné ukladať trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu.

Zo správ zabezpečených na obžalovanú, vrátane odpisu z registra trestov a výpisu z evidenčnej karty vodiča, je nepochybné, že v prípade obžalovanej sa nejedná o osobu náchylnú k protiprávnemu konaniu či už vo forme páchania trestných činov alebo priestupkov, rovnako tak sa v jej prípade nejedná o nedisciplinovaného vodiča opakovane páchajúceho priestupky, resp. závažné priestupky v súvislosti s vedením motorového vozidla. Vzhľadom na uvedené pre dosiahnutie účelu trestu u obžalovanej nie je potrebné ukladať jej trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, ale pre dosiahnutie účelu trestu u obžalovanej je postačujúce uloženie peňažného trestu. Nakoľko v prípade tejto spáchanej trestnej činnosti sa u obžalovanej jedná v podstate o ojedinelý exces z vedenia inak riadneho života, na jej ďalšiu prevýchovu a nápravu nie je nutné pôsobiť trestom odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, teda hrozbou výkonu trestu odňatia slobody pre prípad nevedenia riadneho života počas skúšobnej doby.

Nakoľko obžalovaná sa trestnej činnosti dopustila v súvislosti s vedením vozidla, a to porušením dôležitej povinnosti z neobstaranosti, čím spôsobila následok v podobe ublíženia na zdraví, pre dosiahnutie účelu trestu u obžalovanej je nutné a plne v súlade so zákonom uložiť jej trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. V okolnostiach spáchania trestnej činnosti a v osobe obžalovanej neboli zistené také výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali neuloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Takýmto výnimočným dôvodom nie je ani skutočnosť, že obžalovaná je matkou maloletej dcéry, partnerkou a konateľkou obchodnej spoločnosti a zákazom činnosti vodiča sa jej podľa jej tvrdenia značne skomplikuje život a bude to mať určitý negatívny dopad tak na obchodnú spoločnosť, ako aj jej maloletú dcéru. V tejto súvislosti krajský súd uvádza, že vzhľadom na zdravotný stav a vek maloletej, miesto bydliska, vrátane zohľadnenia miesta, kde sa uskutočňuje styk maloletej s jej otcom, obžalovaná môže všetky relevantné potreby maloletej, vrátane styku maloletej s jej otcom riadne zabezpečovať aj s využitím prostriedkov verejnej hromadnej dopravy. Rovnako tak činnosť pre obchodnú spoločnosť môže obžalovaná realizovať s využitím prostriedkov verejnej hromadnej dopravy, navyše obžalovaná má ešte obchodného partnera, ktorý je zároveň konateľom spoločnosti. V súvislosti s poukazom na negatívne následky uloženého trestu zákazu činnosti vodiča obžalovanou, krajský súd tiež uvádza, že každý trest určitým negatívnym spôsobom (či už menej alebo viac) postihuje páchatel'a trestnej činnosti. Skutočnosť, že trest je pre páchatel'a do určitej miery negatívne citeľným, má svoj význam pre naplnenie prevýchovného účelu trestu. Vzhľadom aj na sumu uloženého peňažného trestu 500,- Eur (tiež s prihliadnutím na osobné a majetkové pomery obžalovanej), ako aj výmeru trestu zákazu činnosti vodiča na úplne dolnej hranici na dobu 1 rok, takýto obžalovanej uložený trest nemožno považovať za neprimeraný a s neadekvátnym vplyvom na rodinu a blízke osoby obžalovanej. K uloženému peňažnému trestu na tomto mieste krajský súd považuje za potrebné poznamenať, že za splnenia zákonom určených podmienok súd môže na základe žiadosti obžalovanej povoliť splátky peňažného trestu.

Skutočnosti, na ktoré poukazuje obžalovaná v podanom odvolaní a ktoré svedčia v jej prospech, t.j. že sa jedná o doposiaľ netrestanú osobu, že sa nejedná o nedisciplinovaného vodiča, že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznala a túto úprimne oľutovala, v trestnom konaní postupovala tak, aby sa táto náležite objasnila, boli u nej zistené dve poľahčujúce okolnosti a žiadna priťažujúca okolnosť, jednalo sa o spáchanie neobstaranostného trestného činu, menej závažnej trestnej činnosti - prečinu, boli pritom správne zohľadnené pri určení tak výmery peňažného trestu vo výške 500,- Eur s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 15 dní, ako aj pri uložení trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na dolnej hranici zákonom určenej sadzby na dobu 1 rok, keď tento je možné uložiť na 1 až 10 rokov.

Krajský súd sa nestotožňuje s odvolacou námietkou obžalovanej o neúčelnosti uloženia trestu zákazu činnosti viesť akéhokoľvek motorové vozidlá na dobu 1 rok z dôvodu doby, ktorá od spáchania skutku uplynula. Podľa názoru krajského súdu od spáchania skutku dňa 24.8.2019 neuplynul tak dlhý čas (súčasne s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaná od spáchania skutku riadne vykonávala činnosť vodiča), že by pre dosiahnutie účelu trestu u jej osoby už nebolo potrebné ukladať trest zákazu činnosti vodiča. V súvislosti s dobou, ktorá od spáchania skutku uplynula, je potrebné zobrať do úvahy čas potrebný pre náležité vyšetrenie veci v rámci prípravného konania a následne čas potrebný pre prejednanie veci pred súdom, ktorý sa predĺžil využitím práva obžalovanou podať proti rozsudku súdu prvého stupňa riadny opravný prostriedok - odvolanie. Zistenie, že obžalovaná po spáchaní skutku ďalej riadne vykonáva činnosť vodiča, je tiež zohľadnené pri ukladaní trestu zákazu činnosti vodiča obžalovanej na úplne dolnej hranici zákonom určenej sadzby na dobu 1 rok.

Z týchto dôvodov potom krajský súd odvolanie obžalovanej vyhodnotil ako nedôvodné a postupom podľa § 319 Tr. por. ho zamietol.

Krajský súd záverom poznamenáva, že je potrebné dať za pravdu obžalovanej ohľadne jej námietky týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku ohľadne jej uloženého trestu. Oboznámením sa s napadnutým rozsudkom, osobitne jeho odôvodnením a obsahom spisového materiálu krajský súd zistil, že odôvodnenie napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o výrok o treste uloženom obžalovanej, dostatočne nezodpovedá ustanoveniu § 168 Tr. por., keď súd prvého stupňa výrok o treste uloženom obžalovanej jednak odôvodnil nedostatočne a súčasne sa v tomto smere nevysporiadal s návrhmi prednesenými obžalovanou, ako aj s dôkazmi ňou predloženými. Za stavu, keď okresný súd obžalovanej inak uložil trest zákonný a spravodlivý, len tento krajským súdom zistený nedostatok nemôže byť dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste a vrátenie veci na ďalšie konanie a rozhodnutie okresnému súdu. Nakoľko rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu tvoria jednotu, uvedený nedostatok odstránil sám krajský súd v tomto svojom rozhodnutí, v ktorom sa vysporiadal so všetkými návrhmi, námietkami (vrátane odvolacích) a predloženými dôkazmi obžalovanou v súvislosti s rozhodovaním o uložení trestu jej osobe za spáchanú trestnú činnosť, ku ktorej sa v celom rozsahu priznáva.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.